

۲- در نظام ارتباطات مخابراتی ایران، تمامی اپراتورهای تلفن همراه در چارچوب موافقتنامه اعطایی از سوی سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی (به نمایندگی از حاکمیت) فعالیت می کنند. این موافقتنامه به عنوان پیوست پروانه و به منزله قرارداد دو جانبه حاکمیت با اپراتورهای خصوصی بوده که دارندگان پروانه را ملزم به رعایت مفاد آن می نماید.

۳- اصول حاکم بر این موافقتنامه ها از سوی کمیسیون تنظیم مقررات ارتباطات که طبق بند ب ماده ۵ قانون وظایف و اختیارات وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات صلاحیت اصلاح و تجدید ساختار ارتباطی در کشور را دارد، مورد تصویب و ابلاغ قرار گرفته است.

۴- از جمله اصول مهمه مقرر در مصوبات کمیسیون یاد شده به پشتوانه قانونی مذکور در بند فوق، در ارتباط با موافقتنامه های اعطایی به هر ۳ اپراتور همراه اول (شرکت مخابرات ایران) ایرانسل (شرکت خدمات ارتباطی ایرانسل) و رایتل (شرکت تامین تله کام) فراز «دفاع ملی و امنیت عمومی» است که طی آن اپراتور موظف است نسبت به اجرای ابلاغ های امنیتی دستگاه قضایی، وزارت اطلاعات و سایر مراجع قانونی اقدام نماید. این اصل در موافقتنامه هر ۳ اپراتور فوق نیز عینا درج شده است.

۵- پیرو اصول فوق، معاونت امنیت سیستم های ارتباطی وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات مستقر در این سازمان که تحت این عنوان و در واقع به عنوان مرجع ذی صلاح امنیتی این حوزه است، نسبت به ابلاغ پیوست امنیتی به شماره ۱۳۹۱/۳/۱۷/خ-۱۵/الف/۲۶۲۹۴/م/خ-۱۳۹۱/۳/۱۷ دایر بر ممانعت اپراتورها از فعال سازی ارتباط سیم کارت های تلفن همراه بیش از ۹ سیم کارت برای اشخاص حقیقی اقدام کرده است، لذا ملاحظه می شود اقدام اپراتورها و معاونت امنیت شبکه کاملا در چارچوب قانون صورت پذیرفته است.

۶- موضوعیت اصلی در بحث ارتباطات برای تلفن همراه، شماره های ارتباطی قابل فعال سازی به وسیله سیم کارت های مخابراتی است و نه خود سیم کارت ها، که ضروری است در این موضوع قائل به تفکیک شد. تولید و عرضه سیم کارت با هیچ محدودیتی روبرو نیست، لیکن شماره های ارتباطی از منابع کمیاب و در مواردی نایاب محسوب می شوند و در واگذاری آنها نیز سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی با وجود اعطای پروانه مطابق بند ۷۰۷ محدودیت هایی قائل شده و صرف در خواست اپراتور، دارنده پروانه را مستحق دریافت شماره نمی داند. بنابراین در بهره برداری از آنها باید همه ملاحظات و منافع ملی مورد توجه قرار گیرد. از این رو سازمان متبوع کوچکترین تعرضی به اصل مالکیت اشخاص نداشته بلکه ابلاغیه صادر شده نیز ناظر به عدم فعال سازی بیش از ۹ سیم کارت از هر اپراتور برای یک اشخاص حقیقی است که در نتیجه اشخاص واحد شرایط اعم از حقیقی و حقوقی، مالک محسوب می شوند و می توانند انحصار صرف را نسبت به سیم کارت خود داشته باشند، لیکن امکان فعال سازی خط برای اشخاص حقیقی بیش از میزان موصوف، مقدور نیست.

۷- شماره های ارتباطی مخابراتی در هیچ کشوری در زمره دارایی های فردی شهروندان انگاشته نشده اند بلکه در زمره دارایی های عمومی به شمار می آیند که به این ترتیب حق مالکیت آنها برای دولت به نمایندگی از ملت است و در صورت صلاحدید می توان حق بهره برداری یا انتفاع آنها را به اشخاص واگذار نمود.

۸- شماره های مخابراتی، همانند سایر شناسه های ارتباطی الکترونیکی تنها برای شناساندن مطمئن و معتبر مشترکان خدمات مخابراتی واگذار می شوند. لذا تنها در حد نیاز واقعی مشترکان واگذاری آنها توجیه دارد و فراتر از آن، وجوهی مانند خریداری شماره ها به قصد انتفاع یا تملک مجموعه ای از آنها به دلایلی مانند رند یا مرتب بودن شماره ها، هیچ توجیهی با منافع و مصالح ملی ندارد. بهره مندی از شماره های ارتباطی فراتر از حد نیاز واقعی و متعارف، خود به خود زمینه سو استفاده های گوناگون را برای دارندگان آنها برمی انگیزد که به همین منظور بسیاری از کشورها در همین زمینه مقررات بازدارنده ای را وضع کرده اند که از آن جمله کشور سنگاپور برشمردنی است که تنها دارا بودن پنج شماره مخابراتی را مجاز شمرده اند. این موضوع بویژه از این جهت باید مورد توجه قرار گیرد که کشورهای مذکور از لحاظ توسعه ارتباطات و فناوری اطلاعات در جایگاه بسیار برتری از ما قرار دارند.

در همین مقال توجه آن مرجع را به تبصره ۲ ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری نیز جلب می نماید که طی آن مغایرت با موازین شرعی موکول به نظر شورای محترم نگهبان شده است که خواهان نیز مغایرت مصوبه ادعایی را با شرع اعلام داشته است. در پایان ضمن استدعا در خصوص رد دعوی مطروحه معروض می دارد این سازمان آمادگی دارد عنداللزوم در جلسات رسیدگی موارد خود را به صورت فنی و با حضور کارشناسان مربوطه تقدیم دارد.»

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ یاد شده با حضور رؤسا، مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد. پس از بحث و بررسی، با اکثریت آرا به شرح آینده به صدور رای مبادرت می کند.

رای هیأت عمومی

الف: نظر به این که مطابق اصل ۲۲ قانون اساسی حقوق اشخاص مصون از تعرض اعلام شده است، بنابراین فراز دوم بند ۱ و بند ۲ بخشنامه شماره ۱۳۹۱/۳/۱۷/خ-۱۵/الف/۲۶۲۹۴/م/خ-۱۳۹۱/۳/۱۷ معاونت امنیت سیستم های ارتباطی وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات در حدی که فروش یا فعال کردن سیم کارت های قبلی فروخته شده به اشخاص حقیقی که دارای بیش از ۹ سیم کارت فعال می باشند به هر طریق و تحت هر عنوان ممنوع اعلام شده است، از این جهت که فعال سازی سیم کارت که از حقوق دارندگان سیم کارت بوده است را سلب می کند، مغایر حکم قانونی صدرالذکر است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲، این قسمت از بند ۱ و بند ۲ بخشنامه مورد اعتراض ابطال می شود.

ب: با عنایت به این که نامه ۱۳۹۱/۴/۲۴/خ-۱۵/الف/۲۶۳۷۹/م/خ-۱۳۹۱/۴/۲۴ معاونت امنیت سیستم های ارتباطی وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات در مقام تبیین علت صدور بخشنامه شماره ۱۳۹۱/۳/۱۷/خ-۱۵/الف/۲۶۲۹۴/م/خ-۱۳۹۱/۳/۱۷ صادر شده است و متضمن وضع قاعده آمره مستقلی نمی باشد، بنابراین قابل رسیدگی در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری تشخیص نشد.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدجعفر منتظری /

منبع : سایت مجلس شورای اسلامی